

ХОРЕОГРАФІЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Національна доктрина розвитку освіти вказує на необхідність використання різноманітних форм рухової активності та інших засобів фізичного вдосконалення з метою збереження здоров'я громадян як найбільшої суспільної цінності. Історично склалося так, що відомі мистецтвознавці, педагоги, філософи різних часів підкреслювали необхідність раннього залучення дітей до танцювальної діяльності з метою їх різнобічного розвитку (В. Верховинець, Д. Локк, Лукіан). Сучасна теорія і методика фізичного виховання дітей дошкільного віку рекомендує включати танцювальні рухи в зміст ранкової гімнастики (Е. Вільчковський), ритмічної гімнастики С. Варданян, В. Гранде, Т. Ротерс), насичувати танцями і образними танцювальними рухами різні форми роботи з фізичного виховання (Е. Сайкіна, Ж. Фірілеєва).

Хореографічне виховання має велике значення для всебічного розвитку особистості. Недаремно елементи хореографічного мистецтва як складові компоненти педагогічних систем (давньогрецька музична система, система «вишуканих наук» часів Петра I) багатьох країн включались в естетичне, розумове, патріотичне, моральне та фізичне виховання. Оптимальним вирішенням завдань духовного та фізичного виховання дітей дошкільного віку може стати введення обов'язкових уроків хореографії. Регулярні заняття хореографією сприяють зміцненню здоров'я, фізичному розвитку, виправленню деяких природжених фізичних недоліків, формуванню правильної постави, вихованню морально-вольових якостей. В процесі занять хореографією розвивається та зміцнюється весь суглобово-м'язовий апарат, корегуються рухи, відпрацьовується точність, стійкість, розвивається вестибулярний апарат, гнучкість, витривалість, сила ніг, координація рухів. Увесь процес загального хореографічного навчання сприяє формуванню фізичних та вольових якостей, високій духовності та самосвідомості дітей.

На уроках ритміки і хореографії вирішуються наступні завдання: всебічний гармонійний розвиток дитини; вдосконалення фізичних здібностей, покращення здоров'я; формування важливих музично-рухових умінь та навичок, збагачення спеціальними знаннями; виховання моральних, вольових якостей, розвиток пам'яті, уваги, світогляду, загальної культури поведінки. Вправи класичного і партерного екзерсису дозволяють досягти оздоровчого ефекту за короткий термін: сформувати красиву й правильну поставу, розвивати гнучкість, еластичність м'язів, зв'язок, покращити рухливість суглобів. Хореографічні вправи під музику сприяють підвищенню емоційного тону, розвитку відчуття ритму та координації рухів у дітей. Наукові дослідження в галузі музично-рухового виховання дітей проводи-

ли Т. Бабаджан, А. Зиміна, М. Палавандишвілі, С. Руднева, К. Тарасова, А. Шевчук та інші. У ході теоретичного аналізу можна зробити висновок про те, що молодший шкільний вік є сенситивним періодом розвитку координаційних здібностей в хореографічній діяльності. Подальші дослідження передбачають вивчення проблем розвитку координаційних здібностей молодших школярів в процесі занять хореографією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Егорова С.А., Шумакова Н.Ю. Хореография в помощь дошкольникам // Физическая культура в школе. – 2005. – № 7. – С. 25-28.
2. Лях В.И. Координационные способности дошкольников / Лях В.И. – Минск: Полымя, 1989. – 160 с.
3. Шевчук А.С. Українські музично-хореографічні традиції, як засіб музично-рухового розвитку старших дошкільників / Шевчук А.С. – Фас-тів: Поліфаст. – 2005. – 252 с.